

reklamowa... ul. Jagiellońska L. 10.

NOWA REFORMA

czytaj ogłoszenia... 1 zł = 1,800,000 mdp.

Na mocy specjalnego upoważnienia ministra skarbu

A. Holzer, Dom Bankowy w Krakowie

otwiera bez jakichkolwiek ograniczeń rachunki bieżące w obcych walutach.

„Czarne listy“

Kraków, 23 lutego.

Skandalizowane stronnictwa prawicy nie ustają w atakach na nowego ministra spraw wojskowych, gen. Sikorskiego.

Akcji powyższej wtóruje artyleryjski ogień prasowy.

Prasa jest najbardziej przeczona. Strzela ona nie tylko do polityki, ale ostrzeżliwiej drogi, wiodące do nieobsadzonych jeszcze „pozytycznych“.

Tak np. „Gazeta Warszawska“ oświadczywszy ponownie, że min. Sikorskiego uważa przedewszystkiem za polityka, wylicza już z góry, których to wojskowych również za polityków uważa i za powołanie których rzuca na rząd anatem.

Rzecz jasna, że „Gazeta Warszawska“ znajduje jeszcze więcej „meżów potępionych“, gdy idzie o stanowiska rządowo-cywilne.

Jedna czarna lista jest więc gotowa.

Ponieważ „dobry przykład“ nie pozostaje bez wpływu, możemy oczekiwać w najbliższym czasie „listy proskrypecyjnych“ ze strony reszty grup sejmowych.

Gdy to nastąpi, ponadpartyjny rząd p. Grabskiego będzie uchroniony od fałszywych kroków. Skoro tylko stanie się aktualną jakaś zmiana w gabinecie, premier przegładnie wszystkie listy proskrypecyjne i zobaczy, kogo mu mianować... nie wolno. Wyłączone z obiegu będzie przeciw najwięcej kilkadziesiąt osób.

Coprawda p. Grabski przekona się, że na

czarnych listach znajdują się wszyscy wybitniejsi ludzie, ale trudno: każdy wybitniejszy umysł ma wrogów, wrogowie mają głosy w Sejmie, a rząd od Sejmu jest zależny.

Krwawa ironia! Ale dość ironii i dość żartów. Trzeba wreszcie zacząć mówić na serio, trzeba wreszcie prawdziwie spojrzeć w oczy.

Zaciekłość partyjna pecha nas w przepaść. Dziś zabiera się do podkopywania dzieła sanacji.

Postawiona przez prawicę teoria o „ponadpartyjności“, polegającej na usuwaniu od pracy jednostek tegich i biorących oddawna udział w życiu publicznym — jest objawem głębokiej choroby, trapiącej nasz organizm.

Sanację może w naszych warunkach przeprowadzić istotnie gabinet ponadpartyjny, t. j. nie będący przedstawicielstwem grup sejmowych. Nie wolno jednak ponadpartyjności uważać za pretekst do żądania, aby rząd, mający tak ważne zadanie do spełnienia, stał się rządem miernot i mapełków.

Taki gabinet ponadpartyjny nie będzie.

Do rządu sanacji należy powołać wszystkich, którzy mogą coś zdziałać. Czy powstała osobistość sympatyzuje z jakimś stronnictwem — to rzecz obojętna.

Z góry nikogo usuwać nie można. Jeżeli to zrozumienie istnieć będzie we wszystkich stronnictwach, wówczas do rządu wejdą najwybitniejsze indywidualności, reprezentujące rozmaite kierunki, jednostki te będą wspólnie i owocnie pracowały dla państwa.

Powołanie min. Sikorskiego jest dowodem, że premier Grabski rozumie dobrze, co to jest problem rządzenia państwem.

mysłowców drzewnych w Kłajpedzie. Uchwały owe domagają się jak najwyższego porozumienia między Polską a Litwą w sprawie transytu,

otwarcia Niemna i in. Uchwały podkreślają, że wykonanie tych uchwał jest niezbędne dla rozwoju gospodarczego Kłajpedy i jej portu.

Stare żale Litwy do Polski

Litwa żąda ziemi wileńskiej, a polem chce rokować z Polską. Do Kłajpedy ma prawo tylko Litwa. — Uchwałę tę powziął Sejm kowieński nieznaczną większością

Kowno, 23 lutego (AW). Sejm kowieński przyjął następującą rezolucję, wyrażającą zaufanie rządowi: Sejm po wysłuchaniu wyjaśnień premiera i ministra spraw zagranicznych, w sprawie polityki prowadzonej w kwestii obszaru Kłajpedy, biorąc pod uwagę, że a) nota Rady ambasadorów z dnia 16 lutego 1923, skierowana do rządu litewskiego w treści swej nie odpowiada artykułowi 99 traktatu wersalskiego, ani listowi p. Clemenceau, w którym nie są przewidziane prawa Polski do portu Kłajpedzkiego; b) Polska złamała umowę suwalską i zachowując w swych rękach zajęte ziemie republiki litewskiej ze stolicą Wilnem, a skutkiem tego zamyka drogę do dyplomatycznego i gospodarczego porozumienia z Litwą; c) rząd litewski podpisał konwencję

barceńską, w której nie są przewidziane przywileje dla żadnego państwa. a) znajduje, że nawiązanie stosunków ekonomicznych i innych z Polską może nastąpić dopiero wówczas, gdy zostanie wypełniona umowa suwalska. b) port w Kłajpedzie winien wyłącznie znajdować się w posiadaniu republiki litewskiej i ona jedna może nim zarządzać za pośrednictwem swych organów rządowych, c) rząd litewski może stosować przepisy konwencji barceńskiej w przedmiocie transytu tylko dla transytu z tych krajów i do tych krajów, z którymi utrzymuje normalne stosunki. Rezolucja przyjęta została nieznaczną większością 36 głosów przeciwko głosom socjalistycznym i gospodarczego porozumienia z Litwą; c) rząd litewski podpisał konwencję

Mac Donald o stosunku Litwy do Kłajpedy

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 23 lutego. Lotewska agencja telegraficzna donosi z Londynu, że Mac Donald na zapytanie, czy stosunki dyplomatyczne między Anglią a Litwą są uregulowane i czy nie stoi na przeszkodzie podjęciu stosunków normalnych między temi dwoma państwami, odpowiedział, że Anglia uznała Litwę de iure w

1922 r., nawiązanie jednak normalnych stosunków dyplomatycznych uzasadnione jest od przyjęcia przez Litwę statutu Kłajpedy. Rząd angielski jest przekonany, że zagadnienie to uda się w najbliższym czasie pomyślnie załatwić.

Nadużycia w państw. zakładach graficznych

Destrukty, dołączane do dobrych banknotów. — Wyżsi urzędnicy generali prowizję od dostawców (Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 23 lutego (s). Komisja rewizyjna, pod kierunkiem delegata ministerstwa skarbu Morozowicza, wykryła olbrzymie nadużycia w państwowych zakładach graficznych.

Stwierdzono, że podczas gdy zakłady posiadały olbrzymie zapasy papieru, fabryk itp. kosztownych materiałów, mogących wystarczyć co najmniej na przeciąg lat 10, w dalszym ciągu nabywano te materiały bez liku i miary po to, aby coraz większą otrzymać prowizję od dostawców.

Jeden z dzienników dzisiejszych przynosi dalsze szczegóły, dotyczące nadużyć. Rewizja stwierdziła, że w paczkach, zawierających dobre banknoty, znajdowała się znaczna ilość destruktyw, tj. banknotów przyrobionych graficznie uszkodzonych, które wedle regulaminu powinny być niszczone, jako bezwartościowe. Wynika z tego, że nadzór nad destruktywami nie był należyty i znajdowanie się znacznej ilości destruktyw w paczkach dobrych banknotów, które idą następnie do kas państwowych, nie mogły być tylko dziełem przypadku.

Ustalono dalej, że zapasy papieru przekraczały zapas potrzebny dla zakładów o kilkadziesiąt wag, mimo, że zakłady graficzne twierdziły, że papieru nie mają. Przed niedawnym czasem, gdy na podstawie polecenia prezydium Rady ministrów zakłady wydać miały pewną ilość papieru jednej z instytucji wydawniczych, która nie mogła papieru kupić, to rozporządzenia tego zakłady nie wykonały, zastaniając się brakiem papieru.

Stwierdzono dalej, że między wyższymi a niższymi urzędnikami zakładów zachodziły stosunki pokrewieństwa. Podobno również między wyższymi urzędnikami ministerstwa skarbu, którzy mieli za zadanie przeprowadzać rewizję i kontrole nad działalnością zakładów, a wyższymi urzędnikami zakładów zachodziły także więzi pokrewieństwa.

W związku z rewizjami bardzo wielu z spośród pracowników państwowych zakładów graficznych zostało wydalonych.

Niektórzy oddani zostaną w ręce władz prokuratury sądowej.

Kłajpeda za porozumieniem się Litwy z Polską

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 23 lutego. Nastroje wpływowych sfer gospodarczych Kłajpedy w stosunku do

Polski charakteryzują uchwały, powzięte dnia 31 stycznia przez Walne Zgromadzenie prze-

Engines precyzyjny zegarek światowej marki, do nabycia w pierwszorzędnym magazynie zegarmistrzowskim i jubilerskim, 78

KALOSZE I SNIEGOWCE ORYG. SZWEDZKIE „TRETORN“ NAJTAŃSZE ŹRÓDŁO NABYCIA L. STEIGLER Del-Ka KRAKÓW, RYNEK GL. 14 810 12

Teatr „Bagatela“

„10 minut w samochodzie“

Farsa w 3 aktach, napisał Jerzy Berr.

Typowa farsa francuska, napisana dla teatrów wędlnych i bulwarowych teatrzyków Paryża, dla scen prowincjonalnych i wszelkich ognisk, gdzie pragną śmiać się poprostu, szczerze, bez żadnych głębokich dociekań i rozważań problemowych.

Tem „kółkiem“ zaś scenicznego ruchu jest dowcipnie wprowadzony, a raczej „zastosowany“ cień pewnego sympatycznego nieboszczyka, przemawiającego z poza grobu nie tylko z portretu, lecz także z postawionych po sobie papierów, w których zawarte wiadomości co chwila, jak bomba, wpadają w sam środek akcji, wywołując coraz to nowe zamieszanie.

twą, wśród nich pewną piękną damę, pomysło-wo zwodzącą dwóch kochanków, wreszcie w tytule zaznaczony pomysł „10-minutowego“ u-wiedzenia w samochodzie, dla którego tem jest w tej chwili tak nam bliski szal karnawałowy — a jest całość farsy, której szczegóły zresztą można by sposobem wędrownych teatrów merykańskich dowolnie, tak czy inaczej, ustawić i modyfikować.

Tak czy inaczej — rzecz jest (w granicach swego stylu oczywista) zabawna i technicznie zresztą „urobiona“. Bo też autor sztuki, Jerzy Berr, jest swego rodzaju „rutynistą“ i jako aktor zawodowy, znający dobrze scenę z „Comedie francaise“, i jako „wspólnik“ kilku „koo-peratyw“ teatralnych, tak modynych we Francji (refleks jego współpracy, o ile pamiętam, mieliśmy sposobność już poznać w roku ubiegłym na scenie „Bagateli“ w „Cudownem me-dium“).

Bardzo żywy element komiczny, zawarty w sztuce, wzmocnił p. Nowakowski, który w swej reżyserji sumiennie podkreślił momenty farsowe, nadając im więcej nowoczesne, groteskowe życie. Ten charakter groteski, lekko tylko zaznaczony w strojach, silnie zarysował się w ujęciu niektórych charakterów, najwydatniej może w przepysnej postaci służącego — brata, Potiche’a, z dużą pomyslowością i humorem zagranic przez p. Pietruszyńskiego. Ten charakter również utrzymał p. Szubert, jako główny bohater „akcji“, bardzo żywo i dowcip-

nie wyjaśniający komizm przypadkowości i paradoksalnych sytuacji. Podobnie i p. Józefa Modzelewska, pomimo, że odstawiana przez nią postać nie dawała szerokiego pola dla jej wrodzonego zapału komicznego, umiała tętno farsy podkreślić i w ogólnej linii i w kilku żywych momentach. Bardzo plastyczne i zabawne postaci z odcieniem groteskowym odtworzyli p. Berski (zawsze tak niezawodny gracz w charakterystycznym ujęciu), oraz p. Godlewski, dowcipnie kontrastujący. W podobnym tonie utrzymana była także rola p. Wesołowskiego, pocieszenie podkreślającego pewną dozę karykaturalności.

Całość zabawną bardzo wdzięcznie umiała prawdziwie trzy grać. Z tych prym „z tytułu i z urzędu“ — wiodła p. Grabowska, której jasniejszą urodą bardzo pięknie harmonizowała z grą, pełną wdzięku i dowcipu. Charakter farsowo-lekki, pełen ujmującego życia, bardzo zresztą wydebyła w swej roli p. Skalska, poważną zaś majestatyczność ułudnych wdzięków kobiecych zmanifestowała p. Hellen. Do jak najpopularniejszego ujęcia całości przychylił się również „partie“ epizodyczne. Z tych wzmieniłem należy przedewszystkiem p. Kwiatkowskiego, który w zastępstwie wymienionego na afiszu p. Winklera bardzo mile zagrał rolę szofera, dalej p. Gorayska, Turkskiego, Miedzińska, Romowicz, Melinę, Zymirskiego i in. Buł. P.

Rozruchy drożyzniane we Francji

Strajk robotników portowych w Marsylii. — Groźba strajku kolejarzy. — O placę wedle parytetu złota

Genewa, 23 lutego (AW). „Journal“ donosi o rozruchach i płdrowaniach w południowej Francji, w związku z rosnącą drożyzną, która daje się tam specjalnie odczuwać. W Marsylii

wybuchł strajk robotników portowych, a także i zawodowe związki kolejowe południowej Francji grożą strajkiem w razie odrzucenia ich żądań ustalenia plac według parytetu złota.

P. Girs posłem czesko-słowackim w Warszawie

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 23 lutego. Jeden z dzienników porannych donosi, jakoby nadzwyczajnym posłem i upełnomocnionym ministrem Czechosłowacji w Warszawie miał zostać mianowanym p. Girs, obecny wiceminister spraw zagranicznych. P. Girs ma pochodzić z rodziny czeskich kolonistów z Wołynia; cała wojnę przeżył w Rosji, gdzie organizował legiony czeskie. Obecnie p. Girs jest ekspertem dla spraw rosyjskich w czeskim ministerstwie spraw zagranicznych.

Uniwersytet ukraiński w Warszawie

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 23 lutego. Dzisiejsza „Gazeta Poranna“ donosi, jakoby Ukraińcy zamierzali założyć uniwersytet ukraiński w Warszawie.

Rządowe ustawy o samorządzie miejskim

W dniu 15 lutego na porządku dziennym posiedzenia Sejmu wniesiono w pierw- z m czytaniu 6 projektów rządowych ustaw o samorządzie miejskim. Projekty te — jak już wiadomo — spotkały się z bardzo ostrą krytyką Sejmu. Atakowano głównie ordynację wyborczą, opartą na systemie pluralnym i podporządkowanie samorządu administracji państwowej. Zgłoszono nawet wniosek o odrzucenie przedłożonych przez rząd ustaw. Ostatecznie zgodzono się na odesłanie ustaw do komisji administracyjnej.

Projekt rządowy obejmuje dwa projekty o samorządzie miejskim, mianowicie ustawy o gminie miejskiej i ordynacji wyborczej dla miast. Ustaw ujęta jest w formie ustawy zasadniczej dla wszystkich miast Rzeczypospolitej. Pod względem organizacyjno-administracyjnym dzieli projekt miasta na:

- 1) Niewydziałone z powiatu, z tych jedna podległe Wydziałowi powiatowemu, drugie będące wydziałami, lub liczące ponad 15.000 mieszkańców mogą ewentualnie podlegać wprost Wydziałowi wojewódzkiemu; 2) Miasta wydziałone z powiatu, tworzące samodzielne okręgi powiatowej administracji państwowej i samorządowej; 3) Miasta wydziałone z województwa, stanowiące samodzielny miejski okręg wojewódzki. Charakter miasta wojewódzkiego przynajmniej projekt stolicy państwa w Warszawie. Miasta Warszawa, Lwów, Kraków, Wilno, Poznań i Łódź — mają prawo ułożenia sobie własnego statutu w ramach ustawy o gminie miejskiej. Miasta wydziałone z powiatu mogą uzyskać w ramach ustawy zasadniczej osobną wspólną dla wszystkich miast tej kategorii ustawę. Określenie, które miasta należy uważać za samodzielne powiaty miejskie, należy do kompetencji Rady ministrów, zaliczenie miast i powiatów powyżej 15.000 ludności liczących do ka-

